

גל ל ישיבת

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

02 כך התחזקתי מהרב
מהפך פנימי

04 הרב אהוד מולאי
"ואנה מפניך
אברח"

05 הרב יצחק פנגר
עיניים עצומות
לב פתוח

08 הרב רפאל אוחיון
איך לזהות זוג
שיתגרש תוך 15 דקות

11 נופית משולם
נפש בריאה
בגוף בריא

15 נפלאות הבריאה
הסנאי

פרשת ואתחנן

ב"ש	חיפה	ת"א	י-ם	לפי לוח "אור החיים"
19:13	19:15	19:12	19:14*	כניסת שבת
20:03	20:05	20:02	20:04	יציאת שבת
20:54	20:57	20:54	20:57	ר"ת

*בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:54

עלון מספר
461
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

כל בעיה שתיהיה לך בחיים

האמונה תפתור!

הרב יגאל כהן שליט"א

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

דין אמת

"וְאֶצְוָה אֶת שְׁפָטֶיכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר, שְׁמַע בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפָטֶם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּר" (דברים א, טז).

לעולם לא יכול להיות משפט צדק אם הדין לא מקים את הדיו הנה. כל מחלקת שיש בין שני אנשים - בין איש לאשתו, בין אדם לבנו, בין אם לבתה, בין שכן לשכנו, בין רב לתלמידו - חייבים לבוא לפני שלשה דינים יראי שמים, שתפקידם לשפט ולהוציא לאור משפט צדק.

הפלל הראשון אשר בלעדיו לא מתחיל דין להיות דין: "שמוע בין אחיכם, ושפטם צדק". אומרת

נמצא פה מישהו שיכול להכחיש את דברי, אני יכול להפריז ולשקר. אדם מעז לשקר כשהוא לא נמצאת ליד חברו - כך דרכו של אדם. איך זה קשור לשנאת חנם? בא אליך מישהו ומספר לך לשון הרע. או אשה מספרת לחברה שלה שבועלה עשה לה כך וכך. בא אליך חבר שלך, מספר לך ספור שאשתו עושה לו כך וכך, שאחותו עושה לו כך וכך, שהשכן עשה לו כך וכך. הם לא נמצאים פה כדי להגיב - אתה לא יכול להאמין לו. הוא עלול לשקר. למשל - אני יושב בחדר לומד, ובתי

התחזקתי מכאן

מהפך פנימי

יש לי חברה מדהימה שיש לה עמוד של זיכוי הרבים ברשתות חברתיות.

לילה אחד לפנות בוקר, גללתי בעמוד שלה ועברתי על המון סרטוני חיזוק של הרב, וברגע אחד החלטתי לקבל על עצמי צניעות.

פירוש- האורך של החצאיות שאני לובשת, ולא ללבוש בגדים לא צנועים כלל. בנוסף קיבלתי על עצמי ללכת רק לים נפרד. ולא לאכול במקומות שפותחים בשבת וטוענים שהם כשרים, אלא רק מקומות כשרים עם תעודה.

הרב מחזק אותי בכל יום מחדש והמילים שלו נכנסות לי עמוק ללב תמיד, אשרינו שזכינו ברב כזה. תודה לך בורא עולם!!!

"אבא, לא שמעת את הצד שלי!" אדם יכול להיות עם זקן ארוך עד הרצפה, אתה יכול להיות גדול הדור - דע לך שנפלת!

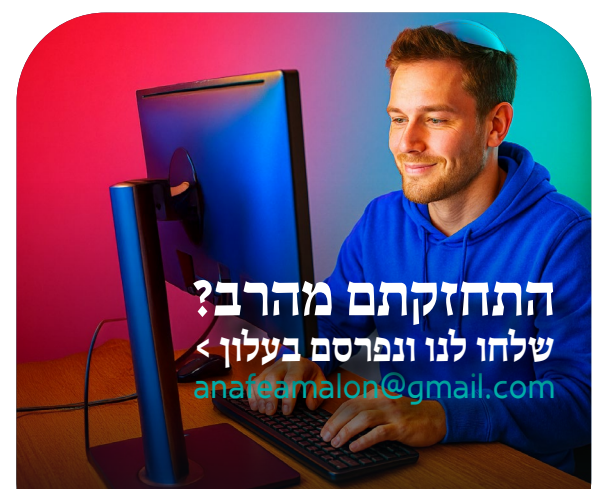
הגמרא: לעולם לא ישמע דין בעל דין שלא בפני בעל דינו.

כלומר, אם ראובן תובע את שמעון במאה שקלים, אסור לדון לשמע את ראובן כשמעון לא נמצא בבית הדין.

אומרת לך התורה: ראובן ידבר רק ליד שמעון. אתה לא יכול להכניס אחד לחדר ואת השני לחדר אחר.

התורה מלמדת אותנו דבר גדול בתורת הנפש: טבע בני אדם, כשלא נכנסת לחדר בוכה בקול. ואבא כשהבת הקטנה שלו בוכה, מיד לבו מתמלא ברחמים. מה קרה? "היא הרביצה לי!" מה עושה אבא שאינו מנסה? כועס על אחותה...

"אבא, לא שמעת את הצד שלי!" אדם יכול להיות עם זקן ארוך עד הרצפה, אתה יכול להיות גדול הדור - דע לך שנפלת! - איך הכרעת את הדין של אדם בלי לשמע את הצד האחר?

התחזקתם מהרב?

שלחו לנו ונפרסם בעלון <

anafeamalon@gmail.com

משלחן רבנו

לכבוד מורי ורבי הגאון
הגדול ר' יגאל כהן
שליט"א

תחילה ברצוני להודות
לכת"ר שליט"א על כל החיזוקים

והדרכות הנפלאות שאני באמת לא יודע איפה הייתי היום בלי
כל השיעורים והספרים הנפלאים שנותנים לי כח יום שעה
שעה.

רציתי לשאול אודות שידוך שהציעו לי שכמה מהאחים של
הבחורה ירדו ברוחניות וחלקם ממש לא שומרי תורה ומצוות,
אך מצד שני הבחורה היא מאוד מיוחדת ויראת אלוקים, ונראה
שהכל מתאים אבל אני חושש בגלל האחים, שאולי זה אומר
משהו על הבחורה, וכמו שכתוב בגמרא הנושא אשה צריך
שיבדוק באחיה. אשמח שמו"ר שליט"א ידריך אותי כיצד לנהוג.

לכבוד הבה"ח ר' הי"ו ישיבת קול תורה ירושלים

לענ"ד אם הבחורה מתאימה והיא יראת אלוקים וכמו שכתבת
במכתבך, אין להוריד השידוך בגלל האחים, ואף שחכמינו אמרו
בגמ' [ב"ב קי ע"א] הנושא אשה צריך שיבדוק באחיה, בזמנינו
הדבר פחות שייך, וכמו שמקובל ממרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל,
שדוקא בזמנם שלא היו מוסדות לימוד כלל והבנות היו רק בביתם
הקפידו על כך, משא"כ בזמן הזה פעמים קורה שבבית אין כל כך
יראת שמים, ובכל זאת הבת מקבלת יראת שמים ומידות טובות
מבית הספר או הסמינר, ולכן כל מקרה לגופו ובכגון דא אמרו אין
למדין מן הכללות.

ויש לציין עוד שבכתבך לא הוזכר האם כל האחים יצאו לתרבות
רעה בר מינן או שרק חלקם, ובמידה ורק חלקם ויש עוד אחים
ירא שמים ועובדי אלוקים, אין לחשוש כלל, אף ללא הסברא הנ"ל,
מאחר ולא הוזכר בגמ' כיצד הדין בכה"ג ודיינו במה שכתוב, ואף
שראיתי בשו"ת אמרי דוד [סי' לח] שנסתפק בזה, אולם לענ"ד
נראה דיש להקל בכה"ג. ושור"ר שכ"כ בספר מעשה איש [ח"ג עמ'
רלז] בשם פאר הדור והדרו הגאון החזון איש זצ"ל.

אך כאמור לעיל בדברים אלו כל מקרה לגופו, וה' יתברך יתקן
בעצה טובה, ותזכה לבנות בית נאמן בישראל מתוך בריאות
ושלום ששון ושמחה וכל מילי דמיטב.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

הייתם שם. באים מספרים לה ספור
על פלוני, על אלמוני, הוא כך וכך.
למה אתה שופט אותו לפני שאתה
שומע את הצד שלו?

יש שלושה סוגי אנשים, קבעו פגישה
בבית קפה. השני לא מגיע. אחד
אומר: "בטוח תאונת דרכים", פותח
את החדשות - זה נקרא פרנואידי,
מפחד. השני אומר: "בטוח ברח, זה
קומבינטור, סתם מזלזל" - פועס
עליו. השלישי אומר: "פנאק נגמר
לו הפולקה". לא נורא, פנאק
התעכב, הכל בסדר.

שלושה אנשים באותה מצב, כל אחד
לוקח את העולם שלו ומכניס אותו
לחבר שלו. השלישי הוא בן אדם
חביב, נחמד, בריא בנפשו.

בזה תלויה ועומדת שנאת חנם ובגין
בית המקדש. כשנלמד לשמוע תמיד
שני צדדים, לא לשפט מיד, לתת
זכות לכל - אז נזכה לגאולה השלמה.
שבת שלום ומבורך!

כשאתם שומעים לשון הרע, רכילות
- דמינו כי אתם הייתם שם. ברגע
אפשר לגמור בן אדם. בשניה אחת
מוציאים הכפשה, הוא לא נמצא פה
כדי לסתור, כדי להכחיש, אף אחד לא
יכול להגיד שזה לא היה, וחס ושלום
הורסים שם של אדם.

תזכרו תמיד כשאתם שומעים לשון
הרע או רכילות - תחשבו שאתם

שיעורים מחזקים בשידור חי

אמונה. מוטיבציה. זוגיות. עם הרב יגאל כהן!

בערוץ היוטיוב ענפים

ראשון ורביעי • 19:45

הלכה ואמונה

שלישי • 21:45

השיעור המרכזי לחיים מאושרים

ענפים

אל

תפספסו

<<<<<

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת
הלשון

"ואנה מפניך אברח" (תהלים קל"ט, ז')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי יקר מהצפון, הנמצא עם משפחתו כמעט שנה בבית מלון. הוא לא היה בביתו כבר עשרה חודשים, ומתחילת המלחמה הוא ובני ביתו מפונים ומותשים. ומעשה שהיה לו בזמן שהפציצו את עירם, שמרוב פחד כמעט ליבם נדם. שנאלץ לשהות במקלט עם אנשים שאינו מכיר, ומהעומס והצפיפות היה דבוק לקיר. אחרי כמה זמן אנשים התחילו לדבר, ולספר על פלוני מהשכונה מה שכבר שנים עובר. ואמרו דברים של גנאי ולשון הרע גמור, כשסיפרו על מעשיו כאשר היה בחור. וכמה שניסה להסיח את דעתו מהם, נאלץ בכל זאת לשמוע את דבריהם. וכשביקש מהם בכל לשון של בקשה לחדול, ועשה כל מה שהוא יכול, שום דבר מזה לא עזר, כי היצר הרע על כולם גבר. והצטער מאוד שהוצרך לשמוע דברי סרה, ורוצה לדעת איך לתקן את העבירה.

ועניתי מה שכותב החפץ חיים החכם המושלם, שמידותיו והנהגותיו ידועים ומפורסמים בעולם, שאם משער שכשיוכיחם לא יועילו דבריו, וגם קשה לו לשים אצבעותיו באוזניו, ואינו עושה שום תנועה של הסכמה, ולא נתן ליצר הרע כאן במה, אינו עובר בזה שום איסור, אם אינו מאמין לאותו הסיפור. כיון שלא בא לכתחילה לשמוע לשון הרע, ורק נקלע למקום מפני פגע רע. ולא היה לו נוח בשמיעת הדברים, ולא רצה לשמוע את מה שאומרים. באופן כזה לא עבר על איסור שמיעת לשון הרע, ואין כאן אפילו סרך של עבירה.

(חפץ חיים כלל ו' סעיף ה' ובבמ"ח ס"ק י"ד).

ולסיום נאמר דבר חיזוק מאוד נוקב, ונבין למה משיח צדקנו מתעכב.

כל נזק שאדם עושה לאחר, צריך לשלם ולא יאחר. אדם שובר לחברו כסא, בחמישים ש"ח את הנזק מכסה. ואם הרס לו את רכבו, צריך לתת לו יותר מריבוא. ואם הרס לחברו בנין שלם, כמה מליונים הוא צריך לשלם. וכשהוא מחריב את בית המקדש בגלל שנאת חנם, בזה הוא גורם נזק לכל העולם. ואין גבול לשער את חובתו, הנגרמת משנאתו את עמיתו. ואת זה אם נרצה נוכל לתקן, אם נסתכל בעין טובה על השכן, ועל כל אחד מעם ישראל, ובא בקרוב לציון גואל.

(ע"פ דברי הגה"צ רבי חזקיהו יוסף מיישקובסקי שליט"א)

נזכה בקרוב לגאולת עולמים, ברחמי המרובים של השוכן במרומים. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

אדם ששמע קדיש באמצע ברכת המזון האם צריך להפסיק כדי לענות?

אין להפסיק בברכת המזון כדי לענות על קדיש או כל דבר אחר, כיון שדין ברכת המזון כדין התפילה, אלא מפסיק ושותק ושומע מהשליח ציבור כדין שומע כעונה.
(ש"ע סי' קד, ובסי' קפג ס"ח. חזו"ע ברכות עמ' פד).

שמעתי שצריך להסתכל

בנרות שבת בליל שבת, ורציתי לשאול מתי צריך להסתכל בתחילת הקידוש או בסופו?

לאחר שחוזרים מבית הכנסת מסתכלים בנרות, ושוב מסתכלים קודם הקידוש.

(מהרי"ל מנהגים שבת ב, שעה"כ דף לו ע"ד. בן איש חי ש"ב בראשית אות כט).

האם מותר לדבר בין נטילת ידיים לברכת המוציא?

מעיקר הדין מותר לדבר בין נטילת ידיים לברכת המוציא, לאחר שבירך 'על נטילת ידיים' וניגב את ידיו. וטוב וראוי שלא לדבר כלל עד לאחר ברכת המוציא. (אבל בין הברכה לניגוב אסור לדבר).

(גמ' ברכות מב ע"א. ש"ע סי' קסו סעיף א).

מי שמסופק עד היכן קרא שניים מקרא ואחד תרגום האם צריך לחזור ולקרא מספק?

מעיקר הדין אין צריך לחזור ולקרא. והמחמיר תבוא עליה הברכה.

(גמ' ברכות ח ע"א. שו"ת תרומת הדשן סי' כג והביאו הב"י סו"ס רפה. ערוך השלחן שם סעיף ב. שו"ת שבט קהתי ח"ה סי' סט).

בחור ביקש מהרב שלו שיסביר לו כיצד ניתן לבחור את האחת והיחידה... "לך לשדה חייטים", אמר הרב, "ובחר את החיטה הגדולה והיפה ביותר. קח אותה, וחזור לכאן. אבל על כלל אחד עליך להקפיד - אתה יכול לעבור דרך כל שורת חייטים רק פעם אחת. אינך יכול, בשום אופן, לחזור לאחור".

יצא התלמיד לשדה, והחל ללכת דרך השורה הראשונה של החייטים. הוא ראה שיבולת גדולה ויפה, אבל חשב לעצמו שאולי ימצא אחרת, יפה יותר, בהמשך. הוא אכן ראה חיטה יפה בהמשך, אבל לא כמו הקודמת. לאחר שעבר על פני מחצית השדה, הוא החל להבין שהחייטים שהוא רואה עכשיו אינם גדולות ויפות כמו אלו שראה לפני כן. הוא הבין, שהוא "פיספס" את החיטה הגדולה ביותר. הוא שב אל המורה בידיים ריקות.

המורה הסביר לו, שזו הבעיה עם רוב האנשים. הם מחפשים את הטוב ביותר, אבל אז אתה מבין שכבר היה לך ביד משהו טוב יותר, ואיבדת אותו.

"אם כך", הוסיף ושאל התלמיד, איך בכול זאת מתחננים?

"כדי לענות על זה, לך לשדה של תירס, ובחר את התירס הגדול ביותר, אבל גם כאן תקף הכלל הקודם - אתה יכול לעבור רק פעם אחת בכל שורה, ואין אפשרות לחזור לאחור".

התלמיד הלך לשדה התירס, אך הפעם נזהר לא לחזור על הטעות הקודמת. כשהגיע לאמצע השדה, הוא ראה תירס שנשא חן בעיניו, והחליט לבחור בו. עם התירס בידו, הוא חזר אל המורה.

"זו זוגיות אמיתית", אמר המורה. "אתה הולך בתוך השדה, ובוחר לך מבין קלחי התירס אחד שנראה לך ראוי וטוב. אולי הוא לא הקלח הגדול ביותר בשדה, אולי לא הצהוב ביותר, ואולי גם לא המתוק ביותר, אבל הוא בהחלט טוב וראוי. ואחרי שבחרת, אתה מתחזק באמונה שזה הטוב ביותר שיכולת למצוא".

בפרשת ואתחנן, ישנו הפסוק "שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד". כאשר קוראים את הפסוק במצוות קריאת שמע, אנו מכסים עם היד את העיניים. מדוע? ישנם מספר טעמים, אך עבורנו יש פה שיעור - לא חכמה לצעוק "שמע ישראל" כשאתה רואה ניסים, "מבקיע גול", או בזוגיות פורחת. החכמה היא לצעוק את אותו "שמע ישראל" בחושך, כשאתה לא רואה. גם אז, זה אותו אלוקים שאוהב אותך ושומר עליך.

לסיכום - אם אתם מרגישים שפספסתם משהו בעבר, עצמו עיניים ותתקדמו. ואם אתם כבר בזוגיות, עצמו עיניים ותתמקדו רק במה שיש לכם. ואם אתם בתקופה של טרום זוגיות - אני מאחל לכם שהטוב ביותר יהיה עדיין לפניכם.

"אל תתן למה שיכול היה להיות לגרום לך לפספס את מה שיש לך עכשיו".

סימורה של רבקה, בת 66, בגוף ראשון

מחוברת למכונה מקווה שישאר לי לב

אני רבקה. בת 66. פעם הייתי

מורה. היום אני אמא, סבתא... וחולת

כליות לשעבר. זה התחיל לפני חמש שנים.

עייפות לא מוסברת, נפיחות ברגליים. חשבתי - "זה הגיל". אבל בדיקות הדם לא השאירו מקום לספק: שתי הכליות שלי כמעט חדלו מלתפקד.

הרופא דיבר עניינית, אבל המילים נכנסו כמו סכין: "נדרש טיפול דיאליזה קבוע. שלוש פעמים בשבוע. אולי תהיי מועמדת להשתלה". בהתחלה לא האמנתי. אני? דיאליזה? זה נשמע כמו סוף החיים. אבל לא הייתה ברירה.

נכנסתי לשגרה של בית חולים. של מכונות. של שעות מחוברת, בלי תנועה, רק שרשרת מכני וצינור בזרוע. והגרוע מכל - זה מה שלקחו לי: את העצמאות. את הבית. את הזמן שלי. הנכדים שאלו למה סבתא לא באה יותר. למה היא תמיד עייפה. והיה לי קשה להסביר - כי גם אני לא הבנתי איך החיים התגלגלו ככה.

אבל לא הפסקתי להילחם. כל פעם שחיברו אותי - הייתי לוחשת פרק תהילים. לפעמים רק מילה. לפעמים רק דמעה. אני לא לבד.

חלפו שנתיים. הייתי מותשת, אבל החזקתי. עד שיום אחד - קיבלתי שיחה. "רבקה, נמצאה תרומה מתאימה. יש לך סיכוי להשתלה".

לא צרחת. לא בכיתי. רק אמרתי: "מודה אני לפניך, מלך חי...". ההשתלה עברה. והגוף קיבל חיים. אבל

יותר מהגוף הנפש שלי קיבלה תקווה. היום אני עדיין נזהרת, לוקחת תרופות, בודקת כל תסמין. אבל אני בבית. אני מבשלת. אני משחקת עם נכד. ואני אומרת לעצמי - לא איבדתי כליות. קיבלתי לב חזק יותר. לב שמבין שהחיים - כל רגע מהם - הם מתנה.

"סיפורי צדיקים ענפים"

זה כבר

סיפור אחר

"סיפורי צדיקים" היא סדרת אנימציה חדשנית עם תוכן חינוכי, ערכי ורוחני שילדים יאהבו והורים יוכלו לסמוך עליו.

ריחה של האבן הירושלמית עלה באפי. אחח איך אני אוהב את הריח של האבנים הללו, של המבנים הישנים בשכונתי העתיקה. על אף שאני עובר ברחובות הצרים האלו מדי יום, אני כנראה לעולם לא אתרגל לריח המיוחד הזה, העמוק.

בלב העיר העתיקה, ישנה שכונה היסטורית עם סמטאות צרות ומבנים עתיקים, שכונה שזכיתי לגור בה מיום היוולדי. הרובע המוסלמי בירושלים.

נכון, לא תמיד אתה מתקבל לשכונה בסבר פנים יפות, פעמים שאתה נתקל בחבורת מתפרעים ונס מפניהם בבהלה, פעמים שאתה שומע על מקרה מפחיד שקרה ברחוב הסמוך ובו חבורת ערבים תקפו את אחד משכניך, אבל את תחושת השייכות והקירבה שאתה חש שם, אף הרגשה בעולם לא תחליף.

למרות כל הפחד והחשש השוכנים תדיר, ישנם שכנים מסוימים שכלפי חוץ נראים נחמדים לחלוטין, ועם השנים והנאמנות שהם הוכיחו הצלחנו אף להתחבר אליהם. אצל חלקם זה התבטא ב"שלום שלום" נימוסי, לחלקם היו ילדים קטנים שאחיי היו משחקים איתם בקביעות, והיה שכן אחד קרוב ממש, שאבי היה מזמין אותו אלינו למרפסת, בתדירות גבוהה, לשעה של קפה וסיגריה.

זה אולי נשמע הזוי וקצת מופרך לאלה מכם שאינם גרים באזורים כאלו, ולא חולקים שטח מגורים עם כאלה שאינם יהודים, אבל לנו זה היה ברור ורגיל מאז שנולדנו.

עד שהגיע היום ששינה לכולנו את החיים.

חשדה וחשדה

לגדל
בחוכמה
הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משד'
ורב שכונות צפון פ"ת

מהות התפילה היא הקרבה לאלוקים

בפרשה מסופר שמשה התחנן לפני השם לבטל את הגזירה ולזכות להיכנס לארץ ישראל כנאמר: "וַאֲתַחַנֵּן אֶל ה' בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר" (דברים ג, כג). ואכן מתפילתו של משה נלמד על כחה העצום של התפילה שהינה כמפתח לפתיחת שערי שמיים, גם כאשר נדמה כי הכול אבוד. חז"ל מלמדים אותנו שמשה התפלל 515 תפילות, כנגד ערך המילה "ואתחנן" בגימטרייה.

ואכן משה רבנו, גדול הנביאים, לא התייאש מהגזירה, ואע"פ שתפילתו לא בטלה את הגזירה, ומשה לא נכנס לארץ, (מ"מ חלקית תפילתו התקבלה, שאכן ה' הראה

כי התפילה אינה תלויה בתוצאה, אלא בעצם המעשה. היא לא רק בקשה אלא דרך של עבודת השם להתקרב להשם יתברך.

לו את הארץ הטובה מראש הרהר). מ"מ משה התפלל בדבקות מאות פעמים ולא נשבר ולא איבד תקווה אלא בחר להתפלל בדבקות, ובכך לימד אותנו כי התפילה מצד עצמה היא סולם להתקרבות להשם, והתפילה מחליפה את הקרבן שהיה במקדש שמהותו היה לגרום לקרבה של האדם לבוראו, כך המתפלל להשם זוכה לשלמות בקרבה האלוהית בעצם ההרגשה שהוא זקוק להשם יתברך וממנו תצמח הישועה. א"כ למדנו **שעצם מהות התפילה ולא דוקא התגשמותה היא מהות עבודת השם** שבזה הוא מרגיש את גודל תלותו באדון מחיה כל נשמה.

ולכן עצם התפילה נקראת עבודת השם וכפי שכתב הרמב"ם (הלכות תפילה א, א): מִצְוַת עֲשֵׂה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, שְׁנַאֲמִר (שמות כג, כה): "וַעֲבַדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם". ולכן תפילות אלו, על אף שהגזירה לא בוטלה, לא היו לשווא, ובכך הראה משה רבנו כי **התפילה אינה תלויה בתוצאה, אלא בעצם המעשה**. היא לא רק בקשה אלא דרך של עבודת השם להתקרב להשם יתברך.

וזאת עלינו ללמד את ילדינו כי התפילה היא לא רק בקשה להצלחה, אלא דרך להתחזק באמונה ולהתקרב לה', כפי שמשה לא נרפה מתפילתו, כך עלינו להתמיד בתפילה גם כאשר התשובה אינה נראית לעין, וכמה צריך להחזיר ענין זה בלב הילדים בעיקר כאשר הם עדיין קטנים ולהרגילים בסדר העבודה של התפילה, לקימה בבוקר בזמן הנכון, בחשק גדול ובשמחה, **ומתוך הערכה בגודל הזכות שבחובה**, שאכן הוא זוכה ללכת לבית האלוקים לפגישה אישית עם הקב"ה, ואיתו הוא מדבר וממנו הוא מבקש תוצאות חיים, או אז ירגיש הילד בבואו לבית האלוקים את מאמרו הכתוב (תהילים נה) "בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלָךְ בְּרָגְשׁ".

ברגע של כעס, האמת מתגלה

בוקר אחד, התעוררנו לקול צעקות ברחוב. מבט חטוף בחלון גילה לנו מחזה לא נעים במיוחד. השכן הקרוב שלנו, זה שתמיד מחייך, מברך אותנו לשלום וצובט בחיבה את הלחיים של הילדים בכל פעם שפוגש אותם, רב עם אשתו בקולי קולות באמצע הרחוב. התפלאנו. הוא בד"כ היה אדם רגוע, עדין, אפילו שקט, גם אשתו לא הייתה דברנית גדולה, בטח לא אחת שצועקת. המריבה התפתחה לטונים גבוהים במיוחד. סגרנו את החלונות כדי שהילדים הקטנים לא יישמעו את המהומה. באותה שעה התקיימה תפילת שחרית בבית הכנסת הקרוב ואבי יצא מהבית עם התפילין בידיו. מתחת לבית הוא נתקל בשכן הזועף, ובירך אותו לשלום.

נודדים מהבית

שבוע לאחר מכן הגיע ה-7 לאוקטובר. פניהם האמיתיות של שכנינו ה"נחמדים" התגלו באחת. גם אותו שכן שבשבוע קודם הבנו עד כמה הוא עלול להיות הפכפך, שינה את עורו בין רגע. הפחד ברחוב היה מצמית, הערבים התפרעו בלי סוף ובכל פעם שעברו לידנו ספגנו יריקות וקריאות "א-ללה אכבר".

פתאום הכל התחבר. זו לא הייתה חברות אמיתית. על אף ששנים היה נראה כאילו הם באמת מכבדים אותנו, כאילו קיים משהו המקשר בינינו, מחבר. מתחת לפני השטח בעבעה שנאה עמוקה, שרק חיפשה דרך להתפרץ החוצה.

המגורים באיזור הפכו לבלתי נסבלים, ארזנו מטלטלינו ועברנו לקרובי משפחה במרכז הארץ.

פתאום הכל התחבר. זו לא הייתה חברות אמיתית. על אף ששנים היה נראה כאילו הם באמת מכבדים אותנו, כאילו קיים משהו המקשר בינינו, מחבר. מתחת לפני השטח בעבעה שנאה עמוקה, שרק חיפשה דרך להתפרץ החוצה. המקרה שקרה שבוע קודם גרם לנו להבין שברגע אחד של כעס, הם שוכחים מחברות רבת השנים ומוציאים את כל הרעל שלהם על הקורבן היהודי הראשון הנקרה בדרכם. וכשפרצה המלחמה ההבנה הזו התעמקה אצלנו ביתר שאת.

זו הייתה סטירת לחי עבורנו, אבל טוב להבין את המצב מאוחר, למעולם לא.

אם נחזור לגור שם אינני יודע, אני משער שלא, אבי עדיין מרגיש נבגד מהיחס כלפיו ולאחר שראינו את הפרצוף האמיתי של הסובבים אותנו יהיה קשה מאד לחזור להיות שכנים שלהם.

אבל שיעור טוב לחיים, קיבלנו גם קיבלנו.

איננו יודעים מה בדיוק הרתיח אותו, מה גרם לעצביו הרופפים ולצעקותיו לעבור מאשתו אל אבי היקר, אבל הוא החל מקלל אותו בקולי קולות, ומתקרב אליו באיום. "אל תתערב במריבות שלי עם אשתי" הוא צעק עליו. ואבי הנבון והמבוהל ענה לו בשקט "לא התערבתי חלילה. רק ברכתי אותך לשלום" והחל ללכת משם במהירות. השכן לא וויתר לו והלך אחריו עד לפתח בית הכנסת, שם הוא התקרב אליו בצורה מחשידה, אדום כולו מכעס ועצבים. קבוצת שכנים יהודים שראו את המחזה מיהרו להרחיק אותו מאבי ולמנוע ממנו לפגוע בו. "יהודונים מגעילים" פלט השכן וחזר לכיוון הבית.

אבי חזר מהתפילה חיוור ומבוהל, הוא אדם עדין, כזה שמעולם לא השתתף בקטטה, ומעולם לא הרים יד על אף אחד.

"כיצד יכול להיות? היינו חברים כל כך טובים. חלקתי איתו סיגריה פעמים כה רבות, תמיד הוא היה נחמד אליי, האיר פנים". אמר בבכי וכאב, מסרב להאמין לחוויה המלחיצה שעבר.

בשבוע שלאחר מכן התרחקנו באחת

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

דרך
חדשה

יש ניצוץ יהודי

אמר מרן רבי עובדיה יוסף זיע"א באחת מדרשותיו: "אין להתיימש משום יהודי... כל יהודי יש לו ניצוץ קדוש, לכן אין להתיימש משום יהודי... אין אחד מהיהודים שאין לו ניצוץ קדוש, לא להתיימש ממנו, בסופו של דבר כולם יחזרו בתשובה. ולכן כמו שאמרת (פסחים ח' ע"ב): "בודק אדם עד מקום שידו מגעת". יעשה כלל יכולתו לקרב את ישראל..." (מעדני מלך חלק א' עמוד קלב').

אין יהודי שנגמר

מעשה בערבי שחזר לביתו ממסיבה כשהוא שתוי. פקד על אשתו שתכין לו ספל קפה, אבל במהירות... ואם לא יוגש הקפה עד שיסיים לאכול את העוגה, הרי היא מגורשת! האשה המבוהלת מהרה להכין את הקפה, אך בעלה סיים את אכילת העוגה. "אם כן את מגורשת!" צעק האיש. למחרת אחרי שפג יינו הבין את אשר עשה, ולא ידע מה לעשות. אמרה לו אשתו לך לאנשים חכמים, והם יאמרו לך מה לעשות. הלך לכומר של העיריה שאמר לו, שאת הנעשה אין להשיב. לאחר מכן הלך לקאדי, שגם הוא אמר שאין לו שום עצה. רק אמר לו שהדבר הטוב ביותר הוא, ללכת לרב היהודים שהוא בחכמתו ימצא מוצא.

קמו והלכו אל רבי עזרא חמאווי זיע"א רבה של חלב. לאחר ששמע את הסיפור חיך הרב ואמר: "אל דאגה, אשתך מותרת! לך לביתך ותמצא כי מספר פרורי עוגה נשרו לרצפה. אשתך תכין ספל קפה נוסף ורק אז תאכל את הפרורים".

אחים יקרים! צריכים לדעת אפשר ללמוד ממעשה זה מוסר השכל: שאין לך יהודי שנגמר חס ושלום, אלא ישראל, תמיד ישראל הוא. כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין מד ע"א): "ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא" ותמיד ישארו פרורים. תמיד תשאר פינה חמה, ניצוץ שלא כבה, זיק לווהט. ולעולם לא מאוחר לנפוח באותו ניצוץ וללהט אותו ללהבה מאירה.

עסק עמך

כתב רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א: "כשם שצריך להאמין בה' יתברך כך צריך אחר כך להאמין בעצמו. רצה לומר שיש לה' יתברך עסק עמו ושאינו פועל בטל שבין לילה היה ובין לילה אבד... רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתברך שמו וה' יתברך מתענג ומשתעשע בה כשעושה רצונו".

הרב רפאל אוכיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

אומנות
האהבה

איך לזהות זוג שיתגרש תוך 15 דקות

ד"ר ג'ון גוטמן בנה את מה שהוא כינה "מעבדת האהבה" באוניברסיטת וושינגטון. זה נשמע נחמד, אבל למעשה זה היה דירה קטנה עם מצלמות נסתרות בכל פינה. הרעיון? להזמין זוגות לסוף שבוע "שקט" וכאילו בטעות לגלות מה באמת קורה כשאנשים חושבים שאף אחד לא צופה בהם.

במשך 40 שנה, גוטמן בדק אלפי זוגות. הוא הכניס אותם למעבדה, נתן להם נושא מריבה (כמו "איך לחסוך כסף"), והקליט 15 דקות של שיחה. זהו. התוצאה? הוא יכול לחזות עם דיוק של 94% מי יתגרש תוך 4 שנים!

איך זה אפשרי? גוטמן גילה ארבעה "רוכבי אפוקליפסה" שמנבאים התפרקות:

ביקורת על האישיות (לא על ההתנהגות): "אתה תמיד כזה אנוכי" במקום "הפעם לא חשבת עליי".

הגנתיים: "זה לא אשמתך, זה בגלל שאת..." במקום לקחת אחריות.

בוז: גלגול עיניים, צחוק וזלזול, הערות ציניות. גוטמן מצא שזה המנבא החזק ביותר לגירושין! חומת אבן: לנתק לגמרי, להפסיק להגיב, להסתגר.

אבל הדבר הכי מעניין שגוטמן גילה? שזוגות מאושרים לא מתאמצים פחות לריב. הם פשוט עושים זאת אחרת.

הוא צילם זוג אחד שהתווכח על כסף. האשה אמרה: "אתה מבזבז יותר מדי על הספרים שלך!" הבעל יכול היה להגיב בכעס, אבל במקום זה הוא צחק ואמר: "את צודקת, אבל תסכימי שיש לי את הספרייה הכי מרשימה בשכונה." היא גם צחקה: "זה נכון, אבל אולי נעשה תקציב לספרים?"

גוטמן כינה את זה "תיקון מהיר" - היכולת לעצור ריב באמצע ולהחזיר אותו לכיוון חיובי.

המחקר גם גילה שזוגות מאושרים עושים דבר אחד מעניין: הם מניחים כוונה טובה. כשההודעה לא מגיעה, הם חושבים "בטח יש לו יום קשה" ולא "הוא מתעלם ממני בכוונה".

גוטמן יצר מתוך המחקר שלו "תרגיל של 6 דקות שיכול להציל נישואין": 2 דקות כל אחד מספר על היום שלו, ו-2 דקות של שיחה רגועה בלי להתלונן על דברים. נשמע פשוט? זה בדיוק הכוח של זה. המחקר הכי גדול בהיסטוריה על יחסי זוגיות הוכיח שהאהבה היא לא קסם - היא מיומנות שאפשר ללמוד ולתרגל יום אחרי יום.

150 שיעורים נבחרים
של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מוטיבציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

הגיע
מלאים
מקום

מפנקסו של מחנך חינוך בין הזמנים

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת
'שלום רב' באשדוד

מדי שבת
הרב אחיה עובדיה
מתוך ספרו של
מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

מחנות מלאכים

בחוף לארץ ראיתי סידור קטן בגודל כף היד, והוא כתוב בערבית, ושם כתוב בהקדמה שאדם הראשון התפלל תפלת מנחה. הגמרא (סנהדרין דף לח ע"ב) אומרת על אדם הראשון שבשעה ראשונה הוצבר עפרו, ובשעה חמישית עמד על רגליו. אז הוא לא יכול להתפלל תפלת שחרית, כבר הגיעה השעה אחת עשרה, לכן התפלל תפלת מנחה. ובתפלה שלו הוא הוריד לעולם 103 מחנות מלאכים כמנין "מנחה".

אחר כך אברהם אבינו התפלל תפלת שחרית והוריד לעולם עוד 103 מחנות מלאכים, וביחד עם המלאכים של אדם הראשון זה 206. לכן אברהם אבינו קרא לבית המקדש "הר" - "בהר ה' יראה" (בראשית כב, יד). "הר" עם הכולל בגימטריא 206. בא יצחק ואמר, התפלה של אדם הראשון לא כל כך טובה, הוא התפלל לעצמו. אני יכול להתפלל יותר טוב, בשביל כל העולם. והוא התפלל תפלת מנחה והוריד לעולם 103 מחנות מלאכים. וביחד זה 309 מחנות מלאכים ($3 \times 103 = 309$), כמנין "שדה" - "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב" (שם כד, סג). אחר כך יעקב התפלל תפלת ערבית וירדו עוד 103 מחנות מלאכים, ובסך הכל היו 412 מחנות מלאכים, בגימטריא "בית" - "ויקרא את שם המקום ההוא בית אל" (שם כח, יט), והמלאכים האלה היו לארבע רוחות העולם. בא משה רבנו ואמר גם אני רוצה להתפלל. התפלל מאה ושלש תפלות, והגיע למנין "ואתחנן" ($3 \times 103 = 515$). משה רצה שירדו עוד מאה ושלשה מחנות מלאכים, אמר לו הקב"ה: "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" (דברים ג, כו), אל תתפלל יותר. "עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה" (שם פסוק כז) - תראה לארבע רוחות העולם, בכל הכיוונים יש מלאכים, איפה יהיו עוד מלאכים?! לכן "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". זה חידוש יפה, לראות איך כל מה שכתוב בגמרא (פסחים דף פח ע"א) שהאבות קראו לבית המקדש, רמוז לפי הגימטריא שלו. שמעתי את החידוש הזה בגיל 8 מרבי כדיר צבאן, ואחר כך ראיתי אותו בספר מנחת כהן של מורו ורבו רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל.

אנו נמצאים בעיצומם של ימי בין הזמנים - ימים של אתגר חינוכי ממדרגה ראשונה בכלל ובעת הזאת בפרט, ימים של פורקן וחוסר סדר. והסיפור הבא יתן לנו אור ודרך נוספת בחינוך הילדים בעת הזאת ובכל העיתים.

סיפר הרה"ג אליעזר טורק שליט"א אודות אחד המלמדים החשובים בתלמוד תורה 'קמניץ' בירושלים, הרב הצדיק רבי לייב קורלנסקי זצ"ל. רבי לייב היה דמות אצילה ומיוחדת, ירא שמים מרבים וצדיק בדרכיו. בצעירותו, היה רגיל ללמד בכיתה של שלושים ילדים, ואילו בשנותיו המאוחרות, כשהתרחבו כותלי תלמוד-התורה, לימד רבי לייב כיתות גדולות, לפעמים גם של שישים ושבעים ילדים.

האם לא קשה לכם להטיל משמעת בכיתה כה גדולה? נשאל פעם רבי לייב, והוא השיב בפשטות ובכנות בשלילה. כשהוא מטעים ואומר: הנה בכל יום כאשר אני מגיע לכיתה, שפתי מרחשות תפילה חרישית מעומק הלב שאצליח היום בכיתתי. שלתלמידים יהיה 'דרך ארץ' כלפיי. שאצליח לטעת בהם אהבת תורה ויראת שמים אמיתית. ברוך השם, תפילתי נשמעת. לכן אין זה משנה כלל אם בכיתה ישנם שלושים ילדים או שבעים, הרי בכל מקרה כל ההשפעה שלי עליהם היא בכח התפילה!

כך שפכו יראים ושלמים את צקון לחשם לפני בורא עולם, בהשתפכות הנפש, בהתרפקות, כדבר איש אל רעהו. תפילות מן הסוג הזה - נענות.

אחד התנאים היסודיים לקבלת התפילות ברחמים וברצון לפני שומע תפילה, הוא להחשיב את התפילה וליקרה.

בספר 'סדר היום' (סדר תפילת ערבית) כתב, כי לפי רמת הערך שמעריך האדם את תפילותיו, כך נחשבת תפילתו אצל הקדוש ברוך הוא. זה לשונו: "אם הוא מואס בתפילותיו ולומר אותם פעם אחר פעם, גם הקדוש ברוך הוא ימאס בהם ולא יפיק רצונו למלאות לו שאלתו, להכין לו בבוקר ובערב ובצהריים, חלילה וחס.

רבנו יונה בספר 'היראה' כותב, כי היה ראוי לו לאדם להתלבש בבגדי שבת מיוחדים בכל פעם שניגש להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, בדיוק כפי שמחליף בגדיו ומלבושיו בבואו לפני מלך בשר ודם.

החובה היא לא רק על המלמדים, אלא הרבה יותר עלינו כהורים, להתפלל ולהתחנן ולהתפלש בעפר עבור ילדינו.

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגרי
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

תיקון מזל אריה

בשבוע שעבר למדנו את יסודו הנפלא של רבנו יונה החסיד שנשמת האדם צריכה רוממות.

וישנם שני דרכים בכך:

- בדרך מזויפת של גאווה, דהיינו שהאדם לא באמת מתרומם אלא מוריד את חברו ורק אז חווה רוממות.
 - ויש דרך נוספת והאמיתית והיא הענווה שהיא גם בטחון עצמי וכבוד. במאמר הזה נלמד את הצד של הענווה, כאשר האדם לא ינסה להשתוות לאחרים, אלא יתבונן על עצמו אלו מעלות מיוחדות השם חנן אותו שהוא טוב בהן: האחד טוב בזריזותו, והשני בטוב לבו, והאחרת ביכולת השיחה שלה והאמפטיה וכו' וכו'...
- ויתבונן על זה מבלי להשתוות לאחרים, שגם האחרים טובים ואולי יותר ממני, אבל זה לא סותר את המעלות שה' נתן לי, ועל ידי שמתחברים אליו הנשמה חווה שהיא טובה ומרוממת. והו' בטחון

עצמי האמיתי. להיות מחובר מאוד למעלות שה' נתן לי, ואז אני לא מפחד וחושש לדבר על חסרונותיי, ואני לא חושש לפרגן לאחר על מעלותי המיוחדות, בשונה מבעל הגאווה שהינו מפחד מלפרגן לזולת, כיון שהוא מרגיש שאם האחר טוב זה לוקח לו את קיומו, אבל העניי שהוא מחובר למעלותיו יכול לפרגן ולשמוח, וגם יכול לשמוע ביקורת ולא להיפגע מכך, ולקחת זאת ברוח טובה.

ועל אדם זה נאמר: "איזהו מכובד, המכבד את הבריות". כבוד זה בעצם החלק המרומם באדם בצורה חיובית, מכוחו האדם מעצים את עצמו וכובש יעדים נוספים ומתרומם וגם פורש ממעשים רעים ושפלים. מה שגאוותן פחות מצליח.

בשבוע הבא בעז"ה נלמד איך בני מזל זה יצליחו להעצים לתקן ולשפר את מעמדם החברתי.

הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת

מגיע לי הכל!

קשה לנו לקבל את הכאב ואת הקושי כי אנחנו חושבות שמגיע לנו הכל! מידת הגאווה משתלטת עלינו ומשכנעת אותנו שהקב"ה לא מתנהג איתנו בצדק... למה אין זיווג? למה אין ילדים? למה אין פרנסה? למה אין בריאות? במילים אחרות: "מגיע לי! מגיע לי לקבל! לא פייר! מגיע לי!" אז האמת היא... שלא מגיע לנו כלום ושום דבר. אדם חייב ללמוד להקטין את עצמו בעיני עצמו. אני חייבת לזכור תמיד שלא חייבים לי שום דבר! אם הוא נותן לי משהו, זה רק כי הוא טוב גמור, כי הוא מרחם עליי, בטח שלא כי מגיע לי... כמה אני טועה, כמה אני נופלת, כמה חטאים יש לי עוד לתקן, כמה המידות שלי מקולקלות, כמה אני רחוקה מלהיות עבד השם באמת... אז על מה מגיע לי? כל מה שיש לי זה רק חסדי השם. אם נבין שלא מגיע לנו דבר, נפסיק להתאכזב כל הזמן מתוך המחשבה שמגיע לי ואני לא מקבלת... אם נצא מתוך הנחה שלא מגיע לנו דבר, אז נתחיל להבין שאנחנו רק מקבלות ממנו מתנות בלי סוף ונפסיק להרגיש חוסרים. גם ככה לא מגיע לי כלום... אז עם כל מה שהוא נתן ונותן לי בכל רגע ממש, יש לי זכות להתלונן? תודה רבה לך השם!

יכול להיות שהקב"ה ראה שיש גזירה שעתידיה לבוא ח"ו על הבית או על אחד מבני המשפחה והחליט לרחם עלייך ולגזור גזירה קלה יותר כדי לבטל את הקיימת... יכול להיות שהקב"ה בחר שלא תרגישי טוב במקום שהבעל חלילה יעזוב את הבית. אולי הוא בחר שתאבדי סכום כסף במקום שהילד יהיה חולה. ברור שהגזירה הראשונה עדיפה... העניין הוא שאנחנו לא יודעות שבמקום הגזירה הזאת שאני סובלת ממנה, התבטלה גזירה הרבה יותר קשה! אם היינו יודעות שכדי למנוע מהילד מחלה קשה, אני צריכה עכשיו לאבד 20 אלף שקלים, אני לא אחשוב פעמיים... מיד אזורק את הכסף בלי להניד עפעף! אם אשה יודעת שהיא צריכה להישאר רווקה

לעוד תקופה מסוימת ולסבול מהבדידות ועוגמת הנפש על זה שאין לה בעל, אבל זה כדי לבטל מעליה גזרה של עניות שצריכה להיות לה בבית אחרי החתונה, אז היא תמתין לזיווג שלה בסבלנות ואפילו בשמחה כי היא יודעת שמשהו גרוע יותר התבטל, אם מישהי יודעת שזה שהיא חולה כבר תקופה, סובלת וכואבת, זה כדי לבטל את הגזרה של פגיעה באחד מהילדים שלה או בבעלה, היא תהיה מוכנה לסבול עוד הרבה... אבל היא לא יודעת. היא לא יודעת שגזרה חמורה בהרבה יותר התבטלה! אם היית יודעת שאת צריכה לשלם אלף שקלים קנס ויאמרו לך: "יודעת מה... תשלמי רק 50", תתלונני על האובדן של ה-50 שקלים או תשמחי ותודי על ביטול של 950 שהיית אמורה לשלם בנוסף? תמיד בורא עולם נמצא לטובתך! תמיד יעשה הכל כדי להקל עלייך! כדי להטיב איתך! גם כשלא מגיע לך. "חייב אדם לברך על הרעה כפי שחייב לברך על הטובה" - אם היינו מבינות איזו גזרה התבטלה מעלינו בעקבות הייסורים האלה... היינו מודות ללא הפסקה, על הטובה ועל הטובה, כי אין רע בעולם כלל!

הגיבורה האמיתית

אני לא אוכל לתקן את עצמי אם לא אדע מה דורש תיקון, אני לא אצליח להתקדם הלאה בעבודת השם שלי, להגיע לתכלית שלי בעולם הזה, אם לא אכיר את עצמי באמת. אם לא אדע למה אני מסוגלת... ומתי הכוחות שלך מתגלים באמת? כשקשה לך? מתי את מוציאה את התותחים שלך ונלחמת, בעיקר בעצמך ובדברים שיש בך שדורשים תיקון? מתי תעבדי על עצמך באמת? כשהגלים מתחזקים - החזקים מתגלים.

אנחנו חייבות להזכיר לעצמנו כל הזמן - לא מעט מהקשיים שיש לנו בחיים, אנחנו בעצמנו הזמנו! אם יש לך קשיים בשלום בית - אל תשכחי כמה התפללת לבורא עולם שישלח לך חתן... כמה בודדה היית כשהיית רווקה וכה קיווית להתחתן... אם גידול הילדים קשה לך, אל תשכחי כמה חכיית לקבל את התואר -אמא. רווקה שיוצאת להמון פגישות לצורך מציאת הזיווג שלה וטרם מצאה, אל תשכחי כמה את מתפללת לבורא עולם שישלח לך את האחד הנכון לך, את צריכה להודות לו שהפגישות שהיו עד כה לא צלחו שהרי הם לא היו הזיווג האמיתי שלך... אם השם לא היה מרחם עלייך, יכול להיות שהיית מתחתנת עם אחד מהם והיית סובלת כל חיך בחיים עם גבר שאינו מתאים לך... אבל השם מוליך אותך צעד צעד ישירות אל הזיווג האמיתי שלך, איתו תהיי באמת מאושרת... אז ה"סבל" הזמני הזה שווה לך! אנחנו חושבות שאם נתחתן ונביא ילדים אז זהו, זה תכלית האושר. העיקר להגיע לשם. לא תמיד מודעות לעובדה שזה דורש עבודה אינסופית! להתחתן זה עבודת המידות הכי קשה שיש! ויתורים, נתינה, מטלות, בעיות שצריך להתמודד איתן שלא הכרת בעבר. ילדים זה מעייף! זה התפקיד הכי קשה בעולם! אבל גם הכי משתלם. אם נזכור את זה שאנחנו הזמנו את זה וכמה היה קשה לנו קודם, אולי סוף סוף, נפסיק להתלונן ונזכור שבאנו לכאן כדי לעבוד... לא קל להיות עבד השם! לא קל לקיים את המצוות שלו! אבל בשביל זה אנחנו פה. אז אני יכולה לבכות שקשה לי, אבל אני גם יכולה להבין שאת מה שיש לי, יש הרבה שישמחו לקבל... אז גם אם זה קצת קשה יותר ממה שחשבתי, גם אם יש קשיים בדרך, גם אם יש ייסורים לא קלים, אני יודעת שאני עובדת את השם ושכוחות הייסורים האלה אני מגלה בעצמי כוחות שכלל לא הכרתי וככה אהפוך להיות מי שאני צריכה להיות - בת ישראל שמקבלת את הייסורים באהבה, גיבורה אמיתית.

האם מותר לשטוף את הרצפה בשבת?

אין מדיחים במים את הרצפה בשבת, גזירה שמא תדיח קרקע שאינה מרוצפת, ותבוא להשוות גומות. ומכל מקום אם נתלכלכה הרצפה מותר לשפוך מים על מקום הלכלוך, ולגרוף המים ע"י מגב גומי, (ויש מקלים אפילו שאינו מגב גומי), שאין בו איסור סחיטה (בלי סמרטוט).

עד מתי צריך להסתיר הריון של אשה?

כל זמן שההריון אינו ניכר ראוי להסתיר את הדבר. והרבי מליובאוויטש זצ"ל היה מורה לחסידיי שלא לגלות עד חודש חמישי. אבל במקום צורך שיש חשש שיפגעו אם ימנעו מלגלות הדבר, כמו ההורים או סבא וסבתא, יכולה לגלות אף קודם לכן.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

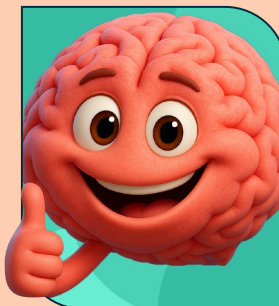
לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

נפש בריאה בגוף בריא

רבים המשאבים המושקעים ברצון לשמור על גוף בריא, המון נשים ואנשים שומרים על אכילת אוכל בריא, מנקים רעלים, מתנקים מסוכרים או שומנים, ומתחילים לשמור על הגוף על ידי הכנסת מאכלים בריאים יותר שיפעילו את המערכות באופן מיטבי, ולא על ריק. סוכר יתר, ככל הנראה, מגביר את הפעילות כאן ועכשיו וכשעובר מעייף את הגוף. אנשים רבים מעידים שכשהתחילו לאכול בריא, נהיו יותר ערניים והפעילות שלהם מאוזנת הרבה יותר.

טוב, עד כאן הפינה הבריאה להיום.

כמה אנשים מסביבכם או אתן בעצמכן חוקרות את הנושא ומשקיעות את מיטב

מרצכן בנושא האוכל הבריא, התעמלות וכדומה? והאם אתן מכירות נשים שהקמטים בפניהן קצת מפריעים להן? שרוצות אפילו לשפר אותם על ידי הזרקה כזו או אחרת? אז הרה"ג אייל עמרמי שליט"א מגלה לנו סוד נפלא וטיפ חשוב לפנים מתוחות ולגוף בריא - ומהו? לא לכעוס.

"הסר כעס מליבך והעבר רעה מברשך" - איך מעבירים רעה? מסירים את הכעס מהלב. ככה דואגים לבריאות.

דואגים לא לכעוס בכלל! ה"בן איש חי" הקדוש כותב שהכעס ניכר בפנים, לכן אסור להסתכל בפני אדם כועס, זה נאחו בפנים. עושה קמטים וכתמים. אדם שלא כועס - יש לו אור בפנים! רואים את זה.

לפעמים ישנם מצבים שנראה שעכשיו מוכרחים לכעוס. אם לא אכעס כלום לא יזוז, אם לא אצחק לא יתייחסו אליי, או לא אקבל את מה שרציתי - כל זאת לא אלא תעתוע של היצר הרע. אין כזה דבר בעולם שעכשיו מותר לכעוס. "כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה", ומדוע? כי שכח את הקב"ה באותו רגע. מי שחי רגע רגע צמוד להשם ובטוח בו במאת האחוזים, לעולם לא יכעס. כי הוא יודע שהכול זה ממנו יתברך בלי שום טעויות, וגם אם לא קיבלתי מה שרציתי כנראה שזה לטובתי ובטוח שזה מבורא עולם. הכעס אך ורק מזיק לבריאות, הרבה יותר מסוכר ומתוקים. כעס זה שורש רע, שחבל יהיה מנת חלקנו.

חשוב מאוד לזכור וליישם. לא רק לקרוא ולהמשיך הלאה. שנזכה.

שבת שלום!

תאריך
מזכרת הרבנים
תאריך גולן

עוד תפילה אחת!

בפרשה שלנו, מסופר על כל התפלות והתחנונים שהרבה משה לפני הקב"ה כדי שיוכל לזכות בכל זאת להיכנס לארץ ישראל. המילה "ואתחנן" מרמזת לנו את מספר התפלות שהתפלל משה בעניין זה להקדוש ברוך הוא - "ואתחנן" בגימטריא = 515 כמניין 515 תפלות שהתפלל משה!

וואו! יש משהי שאי פעם התפללה על משהו כל כך הרבה פעמים? אפילו שהיא רוצה ומחכה לו בכל מאודה - בכל זאת התפללה על זה יותר מ-500 פעם? איזו מסירות! שהשם ירחם, לפעמים אנחנו מתפללות על משהו פעם/פעמיים ולא ראות ישועה באותו עניין, אז אנחנו כבר חושבות שחס ושלום ה' לא שומע לתפלות שלנו... אבל חייבות אנו לדעת שאין זה כך כלל! על כל דבר שאנחנו רוצות לקבל, כל ישועה שאנחנו צריכות שתפעל - יש לה את סך התפלות המדויק לה כדי שתגיע הישועה והתפלה תתקבל. איך אומר רבי נתן מברסלב הקדוש: "איפה שאני רואה חיסרון, או שלא התפללו על הדבר הזה בכלל, או שלא התפללו עליו מספיק"... ואכן כך היה עם

משה רבנו! כשהגיע לתפלה ה-515 אמר לו הקב"ה: "רב לך". הכוונה, ביקש השם ממשה שיפסיק להתפלל על זה, כי עוד תפלה אחת ויצטרך לענות לתפלה שלו... (מסיבות כאלה ואחרות הקב"ה לא רצה שמשה רבינו יכנס לארץ ישראל). אתן לא יודעות כמה אפשר להשיג באמצעות תפלה! אנחנו לא מבינות את זה מספיק ולמען האמת גם היצר הרע הרבה פעמים פועל בעניין התפלה... מביא לנו מעין "עצלות" מסוימת כדי שלא נתפלל... ואם כבר התפללנו, אז מעסיק ומטריד את הראש שלנו במחשבות, העיקר שלא נכוון בתפלה... למה? כי הוא מבין מה

היא כוחה של תפלה! הוא מבין שמי שמתפלל להשם יתברך, מראה למעשה את גודל האמונה שלו בבורא ברוך הוא בכך שהוא מתפלל ומאמין שימלא חסרונותיו... ואני לא מדברת רק על תפלה לישועה כמו: זיווג, פרנסה, זרע קודש וכו'... אני מדברת גם על תפלות על הרוחניות שלנו! על הרוחניות של בני הבית! חשוב מאוד מאוד להעמית בתפלות לבורא עולם שנזכה לתקן עצמנו ואת מידותינו ולהעמיד אחרינו בסיעתא דשמיא דור ישרים מבורך ועוסק בתורה! ולהתפלל בשמחה ובשירה! שירה גימטריא = 515... שבת שלום!

עוטפים כל תינוק ברוך!

מחסן חלוקה למצרכים ומוצרי תינוקות
מספק חבילות סיוע לתינוקות ממשפחות נזקקות
כדי שימשיכו לחייך

* ניתן לתרום גם מוצרי החתלה, לולים, עריסות וכו'

זה תלוי רק בכם ☺ **לפרטים > 03-6225225**

יגל לנוער

אצל מפקח המזון, והשף החל לתכנן את המתכון.

לבד"צ הקניבלי לא היו דרישות מיוחדות. בגדול מספיק שהניצוד יהיה שלם, 'ובון א-פטיט'. או איך שאומרים 'בתיאבון' בקניבלי.

ה'משגיח' הקניבלי סקר את המלך ובחן את בשרו השמנמן, וכשהבחין בתחבושת שעל ידו, הוא הסיר אותה והעווה את פניו בסלידה.

"איכססס...", פלט המפקח, "הוא פגום! חסרה לו בוהן!".

לקניבליים המאוכזבים לא נותר אלא לשחרר את המלך לאלתר.

המלך ההמום רץ אל הכלא, פתח את תא השר, חיבק אותו וצרח: "הכל לטובה! צדקת, הכל לטובה!". הוא סיפר לשר המבולבל איך ניצלו חייו בזכות הבוהן שנקטעה. בדיוק כמו שאמר השר, זה היה לטובה!

לפתע החל השר לקפוץ ולרקוד: "אמרתי לך, גם הכלא לטובה! הכלא לטובה! לטובה!".

"למה אתה מתכוון?", תהה המלך.

השיב השר: "אילו לא הכנסת אותי לכלא, הלא הייתי יוצא איתך למסע הצייד, והיות שלי יש את הבוהן שְלָךְ אין - אתה הייתה חוזר לבדך ואילו אני הייתי נותר שם מצולחת...".

"הכלא הציל את חיי!..." צהל השר.

ומה היה למלך להשיב?

הוא רק נשא עיניו כלפי מעלה ולחש: "הבנתי. ה-כ-ו-ל לטובה!".

בחיים מתרחשים אירועים שלעיתים מרגישים לנו כמו אסון: הזדמנות שהוחמצה, עסקה שנכשלה, תוכנית שהתבטלה. זה עשוי להרגיש מאכזב, ואפילו לא צודק.

בזמנים שכאלה עלינו להזכיר לעצמנו שוב ושוב שהכל נעשה בהשגחה אלוקית, ואם ה' סובב את זו הסיבה - בודאי "הכל לטובה!".

איננו רואים את התמונה בשלמותה, ולפיכך הננו עשויים לתמוה על הנהגות ה' - מדוע ה' באופן כזה ולא נהג אחרת?

יש דברים נסתרים שיתכן ולעולם לא נבין ולא נדע, ומפני כך עלינו להרגיל את עצמנו לומר "הכל לטובה!".

ככה, פשוט. "הכול משמים, והכל לטובה!".

אז התאזרו באמונה, התפללו וצפו לישועה. ולעולם - אבל לעולם - אל תתיאשו, כי יש עניין שיתהפך הכל לטובה.

עבות וביום גשום זה בודאי "לטובה"?

השניים צעדו יחד ביער הירוק. השר סילק עם חרבו את העשבייה השוטה ופילס דרך למלך.

לפתע זעק המלך בכאב.

מסתבר שבלי כוונה השר כרת את אגודל המלך עם חרבו.

החדה.

השר מיהר לחבוש את יד המלך, ותוך כדי מלמל: "הכל לטובה. הכל לטובה".

את זה המלך כבר לא יכול היה לסבול.

"אתה לא מתבייש?!", זעם המלך, "כרתת לי את הבוהן ואתה מעז לומר שזה לטובה???"

בשובם אל הארמון, דבר ראשון שעשה המלך - השליך את השר היהודי אל בור הכלא.

"כאן תשיר לך כל היום שהסורגים הם לטובה!", סינן המלך בכעס.

"מלכי היקר", אמר השר, "אני באמת מאמין שהכל לטובה! וגם הכלא לטובה!".

המלך הפנה את גבו ויצא רותח מתמימותו של השר. רק כעת התפנה לטפל בידו הפצועה.

חלפו מספר חודשים. המלך שוב יצא למסע

ציד, אך הפעם לבדו.

הוא צעד בבטחון, מכיר את נפתולי היער כשבילי כף ידו. ואז...

בום!

הוא נלכד במלכודת של שבט קניבלי.

השבט צהל. לא בכל יום זוכים לבשר משובח בארזיה יוקרתית. המלך הועבר לבדיקת איכות

חיזוק לנוער

הרב אברהם יצחק מחבר הספר "בכל לבי דרשתיך"

הכל לטובה!

היה היה מלך ולו עוזר יהודי, שר נאמן ומסור. הוא לא רק ניהל את ענייני הממלכה, אלא היה גם חבר קרוב למלך - כזה שאפשר לסמוך עליו ולדבר איתו על הכול.

לעוזר היהודי היה הרגל מיוחד, יש שיאמרו קצת מעצבן, והוא: לומר על כל דבר "הכל לטובה!".

המלך ניצח במלחמה? "הכל לטובה".

הפסיד בקרב? "הכל לטובה".

הכרכרה שקעה בבוץ? ניחשתם נכון - "הכל לטובה".

"מאיפה האופטימיות הזאת?", התעניין המלך בהזדמנות כלשהי, "איך יתכן לומר על מקרה רע שהוא לטובה?"

חיך היהודי את חיוכו המסורתי והשיב: "על פי אמונתנו בורא עולם הוא רק טוב, והוא מנהיג את העולם רק בטוב, אם כן גם ברע בעצם גנוז טוב, וממילא יש להודות גם עליו".

המלך גלגל עיניים והפטיר: "היהודים והאמונות שלהם".

יום אחד יצא המלך לציד ביער וביקש מהשר היהודי שיתלווה אליו. נו, מי עוד יגיד לו שציד ביער

לפרגן יותר, לא לקנא, לא לשפוט, לא להרים גבה אלא להרים לב.

כשאדם עובד על עצמו באמת - הוא עושה את העולם טוב יותר.

העולם שלנו לא משתנה רק מבחוץ - אלא בעיקר מבפנים.

וכשכל אחד יעבוד על העולם הפנימי שלו - כולנו נרוויח עולם יפה יותר.

אז בואו נתחיל מבפנים.

עבודה אחת טובה - משנה עולם שלם.

שבת שלום ומלאת לב טוב!

על מה העולם עומד

שבת שלום אחיי ורעיי!

השבוע נתמקד בדבר השני במשנה שהעולם עומד עליו: "על העבודה".

הכוונה הפשוטה היא - עבודת הקרבנות שהייתה בבית המקדש, כמו שנאמר על נח שהקריב קורבן אחר המבול, וה' נשבע שלא יביא עוד מבול לעולם.

אבל יש פה גם מסר עמוק ורלוונטי מאוד אלינו: "עבודה" - זו עבודת המידות שלנו.

העבודה האישית של כל אחד - לכעוס פחות,

הרב יהונתן פרטוש רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

פרק 19 תקציר:

אלי וסרולי כלום את גדי הסובל לנחמה בארצות הברית קטנים צוקבים אחרי הפנתה העולם בניצים לכעבה סוזנה. אלי כצטרף לפרופסור. סרולי כנסל את השבב של גדי, וסולח לאלי כסרים סאנים נקלטים. סרולי כבין סולח לנעל גם את השבב של אלי. בבית החולים הרופאים מוצאים מה זכ כראשו של גדי. הם כביצים חטט ככר סהרופא נצלם לסני סיום הנחמה.

בפארק

אמת

בבית החולים

רובי???
כן. היה איתם איזה רובוט, צעצוע...
אוקי. אנתוני לא קוראים עכשו קומיקס. הענין רציני. שני ילדים היו שם?

הורדתי אותם מהרכב שלי בלונה פארק, וכשכאתי כעבר שעתים לאסוף אותם, השנים נעלמו, וגם רובי.

מה היה המקום האחרון שבו נצפו הילדים?

ה' יעזר, ה' יעזר. ומה בקשר לפרופסור? תינו של גדי בסכנה!

נצא ונסרק את הפארק כולו. כלבי גושש ומתנדבים יסיעו לנו, ואני משער שנמצא לראות את הילדים תוך שעות ספורות, מיסטר.

להבא. לפני שאתם מאבדים ילד, אל תגזימו בכמות אבקות הקביסה, אדוני.

האמת, כל הספור לא מריח לי בכלל...

הפצ'יו

סקרנה

חפוישים נרחבים אחרי הנעדרים - ילדים ישראלים כבני אחת עשרה. כל הידוע דבר על מקום המצאם, יודיע לתחנת המשטרה!

הילד/ה הזוכה

מעין שמחה לב מיד בנימין

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com
תשובה מפרשת בהעלתך
בפסוקים פרשת וילך היא הקצרה אבל מבחינת מילים פרשת וואת הברכה קצרה יותר. יש לציין שבגמרא כתוב שפרשת ויהי בנסוע הארון היא פרשה בת 2 פסוקים בלבד נחשבת כפרשה בפני עצמה וא"כ היא הפרשה הקצרה ביותר. רק שבזמננו נוהגים לכנות בשם פרשה רק את מה שקוראים בתורה.

נראה אותך

על מי נאמר שהיה עבד ה'?

פרשת שבוע אילרם

פרשת ואתחנן

בפרשת "ואתחנן", משה רבנו אומר משהו מדהים: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד!" אבל איך אנחנו יודעים שהקב"ה אחד אם אנחנו לא רואים אותו?

הנה הסוד הגדול, אנחנו רואים את הקב"ה בכל מקום! בפרח שצומח, בשמש שזורחת, בגשם שיורד, ובחיוך של חבר טוב.

זה כמו משחק "מצא את האוצר". האוצר הוא הקב"ה, והוא מסתתר בכל הדברים הטובים סביבנו!

כשאמא שלכם עושה לכם כריך טעים - זה הקב"ה שדואג לכם דרך אמא. כשחבר עוזר לכם כשנפלתם - זה הקב"ה שעוזר לכם דרך החבר.

כשאתם מרגישים שמחים בשבת - זה הקב"ה ששולח לכם את השמחה. המילה "שמע" פירושה לא רק לשמוע באזניים, אלא גם לשים לב ולהקשיב בלב. הקב"ה אומר לנו: "שימו לב, תסתכלו סביבכם, אני כאן!"

ילדים יקרים, כשנלמד לראות את הטוב בכל דבר קטן, נבין שהקב"ה תמיד איתנו. בכל מקום ובכל זמן!

בורא עולם מצפה מאיתנו להיות ילדים שמחפשים ומוצאים טוב בעולם, ולהודות על כל הדברים הנפלאים שיש לנו. תפתחו את העיניים - הקב"ה מחכה שתמצאו אותו! שבת שלום ומבורך.

ואמיר מויאל

מישהו סיפר לי ששינו לו את השם כשהיה ילד. אמרתי לו הייתכן? הוא אמר לי לא הייתי שמעון

הכי אני אוהב לשפוך את הזבל כי זו חוויה עוצרת נשימה

סלוגן טוב לנטיעות "בקרב עץ לך"

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסע צפירה

הילד/ה הזוכה
נועה טולדנו
מחזור הגלילית

תשובה בהעלותך:

"עשה לך, שתי חצוצרות
כסף--מקשה, תעשה אתם"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

כך ענה הצדיק הקדוש רבי משה אהרן פינטו שהיה צנוע, עניו וטוב לב,
כל חייו הקדיש ללימוד תורה ולעזרה לאחרים.

הוא לימד אותנו שגדולה אמיתית מגיעה ככל שמתקרבים לבורא עולם,
שומרים על המצוות בקפידה, ומבינים שכל מה שיש לנו זה
מתנה נפלאה מהשם יתברך.

סיפורי צדיקים

**רבי משה אהרן
פינטו**

ברובע היהודי של מרוקו העתיקה, חי צדיק
גדול בשם רבי חיים פינטו. לרבי חיים היה בן
צעיר וחכם בשם משה אהרן, שאהב מאוד
ללמוד תורה ולעזור לאחרים

יום אחד, קרא רבי חיים לבנו משה
אהרן וביקש ממנו: "בני היקר, אני
רוצה שתישאר בבית המשפחה
שלנו, תלמד תורה ותתפלל".
משה אהרן, שאהב מאוד
את אביו והאמין בחכמתו,
הסכים.

וכך, במשך ארבעים שנה -

זמן ארוך מאוד! - ישב רבי משה אהרן בביתו. הוא למד תורה בשקידה,
התפלל הרבה וקיים כל מצווה בדקדוק רב, אנשים רבים היו באים אליו
לקבל ברכה, והוא תמיד שמח לברך ולעזור לכולם.

לילה אחד, אחרי שנים רבות, חלם רבי משה אהרן חלום מיוחד: אביו
הופיע בחלום ואמר לו שהגיע הזמן לעבור לעיר אחרת - קובלנקה - כדי
לגדל את ילדיו במקום שיוכלו ללמוד תורה היטב.

לאחר שנים, עלה רבי משה אהרן לארץ ישראל וגר בעיר אשדוד.

יום אחד בא לבקר אותו רב חשוב ושאל אותו: "רבי משה אהרן, לאיזה
השגה הגעת בזכות כל השנים הארוכות בהם לא יצאת מהבית??"

רבי משה אהרן חיך חיוך חכם וענה תשובה מפתיעה: "למדתי דבר אחד
חשוב מאוד - למדתי להבין כמה אני קטן לעומת בורא עולם".

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

הסנאי

שלום ילדים יקרים,

הקדוש ברוך הוא ברא את העולם בצורה נפלאה ומדויקת.

כל חיה קטנה מספרת לנו סיפור על החכמה הגדולה של ה'.

גם הסנאי הקטן הוא פלא של ממש!

רוצים לדעת עליו עוד? בואו נתחיל!

יש סנאים שיכולים לדלג מעץ לעץ עד מרחק של יותר מתשעים
סנטימטרים בקפיצה אחת!

הסנאי הוא יונק קטן שחי בעיקר ביערות, על עצים.

יש בעולם קרוב ל-300 סוגי סנאים.

חלקם חיים באירופה, חלקם באסיה, ויש גם באמריקה.

כל סוג קצת שונה - בצבע, בגודל, או בזנב.

לסנאי יש אוזניים בולטות וזנב רך וגדול.

הסנאי מאוד זריז. הוא קופץ למרחקים גדולים בקלות,
ומטפס על עצים במהירות. ככה הוא בורח מחיות
שרוצות לצוד אותו.

הסנאי אוכל אגוזים, פירות, גרעינים ולפעמים גם
פטריות וחרקים.

הוא מחביא את האוכל שלו במקומות סודיים, כדי
שיהיה לו מה לאכול בחורף הקר.

יש לו זיכרון חזק במיוחד! הוא זוכר מאות מקומות

שונים שבהם הטמין אגוזים. לפעמים הוא אפילו עוזר ליער, כי חלק
מהאגוזים נשכחים - וצומחים מהם עצים חדשים!

הסנאי בונה לעצמו קן מעשבים ועלים בראש העץ. שם הוא ישן, נח,
ושומר על האגוזים הקטנים שלו.

בלילה קר, הוא מתכרבל בזנב כמו בשמיכה. כשיש רוח חזקה, הזנב
גם משמש עבורו גם כמגן.

הסנאים חיים לבד או בזוגות, אבל לפעמים משחקים ביחד. הם
מתקשרים בעזרת קולות וצקצוקים, וגם מזיזים את הזנב
כמו דגל - כדי להזהיר מחיה מתקרבת.

הם סקרנים מאוד. כל רעש קטן מסקרן אותם, אבל הם
גם זהירים וחכמים.

הם לומדים להימנע מסכנות ולזהות אוכל רעיל.

איזה פלא לראות איך ה' ברא כל חלק בגוף של הסנאי
בדיוק למה שהוא צריך - זריזות, שמירה, אוכל, קן
ומשפחה.

אז ילדים יקרים, כשאתם רואים סנאי בתמונה, בגן החיות
או ביער - תחשבו כמה חכמה יש בעולם, ואיזה בורא גדול
יש לנו!

ה' אוהב אותנו, ודרכו אנחנו לומדים להסתכל גם
על הדברים הקטנים - ולומר תודה!

הספר יוענק
במתנה
לכל משתתף

פרשת שופטים

י"ז-י"ח בסיון 29.8.25

רח' עוזיאל 44, בני-ברק

הזמינו חברים,
שמרו מקום ותהנו משבת
מלאה בשלווה ונשמה

לפרטים התקשרו >
03-8000-770

שבת בלתי

נשכחת

עם הרב יגאל כהן

סיפור אישי
מעורר
השראה עם
מאמן הכושר
גבע בן ששון

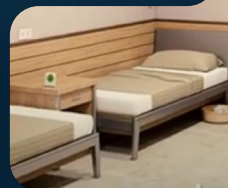
שיחה אחד על
אחד עם הרב
יגאל כהן

שירה
ושמחה
עם הרב
יהונתן פרטוש

חדרים
מפוארים

סעודות שבת
עשירות
בפנסיון
מלא

נולד 2025 כולם מחכים לעלון

הם חוזרים מהעבודה לסופ"ש, מחכים
לערימת העלונים שלך, להתמלא מתכנים
מחזקים ומשמחים.

תניח. תפיץ. תפרגן.

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהדין בת זיוה ע"ה

לעילוי נשמות
מזל בת סעדיה

לעילוי נשמות
שלמה בן חיים

לעילוי נשמות
שלום בן משה

לרפואת
יסמין בת מלכה מזל